

Primăvara culturală bucureșteană — 1975

Aflată la a treia ediție, „Primăvara culturală bucureșteană — 1975“ (19—25 mai) s-a caracterizat printr-un efort sporit de cuprindere, ceea ce a însemnat, pe de o parte, acoperirea unui teritoriu mai larg cu manifestări social-culturale și artistice dintre cele mai variate, pe de alta, instituirea — iar acolo unde aceasta a avut deja loc, continuarea fertilă — a dialogului dintre creator și acela pe care ne-am obișnuit să-l numim, cu îndreptățire, marele public.

Acum, după ce programul pe care și l-a propus Comitetul de cultură și educație socialistă al municipiului București, împreună cu instituțiile de cultură și organizațiile de masă care au organizat „Primăvara culturală“, a fost realizat în întregime, cred că există destule temeiuri să afirm că această ediție a fost nu numai cea mai bogată, cea mai substanțială dintre cele de până acum, dar și cea mai plină de învățăminte. S-a demonstrat pe deplin, cu acest prilej că :

Se poate asigura unei manifestări culturale de amploare publicitatea corespunzătoare, printr-o informare promptă a publicului și prin analiza în presă, concisă și la obiect, a fiecăreia dintre manifestările mai importante. Este de datoria mea să le mulțumesc ziaristilor cu care am avut prilejul să mă întâlnesc înainte de a lansa această acțiune, și care i-au asigurat, prin felul în care au oglindit-o, locul convenit printre preocupările cultural-artistice ale publicului, în perioada în care s-au desfășurat manifestările „Primăverii culturale“.

Se poate inaugura o asemenea manifestare cu un simpozion care — dezbătând contribuția artei și culturii bucureștene la educarea socialistă a maselor, și invitând la dezbateri personalități proeminente, direct implicate în raportul artă-cultură-educație — a constituit un punct de interes real ; o asistență numeroasă a participat la o discuție vie, atrăgătoare, pasionantă.

Se poate organiza o excelentă „Zi a cărții“, în care energia, efortul și fantezia tovarășilor de la Centrul de Librării — București (și, desigur, și din celelalte instituții participante), s-au întrecut parcă pe sine, demonstrând pe viu, cât de prezentă este cartea în viața și în preocupările bucureșteanului.

Se poate asigura o legătură mai largă, mai statornică, cu avantaje substanțiale de ambele părți, între realizatorii filmelor românești și milioanele de spectatori care umplu, an de an, sălile de cinematograful Capitalei.

Se poate aduna, ca într-un buchet superb, suflarea cea mai de seamă a teatrelor bucureștene — regizori, actori, scenografi, dramaturgi, critici —, pentru a dezbate, într-un spirit de deplină responsabilitate, unul dintre punctele cele mai fierbinți ale preocupărilor lor, „Teatrul politic contemporan“.

Se poate adresa un minunat omagiu muncii, hărniciei bucureșteanului, prin intermediul muzicii, al dansului, al artelor plastice, al altor manifestări care au avut în centrul lor munca, hotărârea oamenilor muncii din întreprinderile bucureștene de a realiza cincinalul înainte de termen.

Și, desigur, printre învățămintele pe care le-am desprins din „Primăvara culturală bucureșteană — 1975“ este și acela că se poate mai mult, că se poate mai bine. Rămînc pentru noi o obligație statornică aceea ca relațiile pe care atît instituțiile artistice, de cultură, cît și mișcarea artistică de masă le-au stabilit cu publicul larg, să se permanentizeze pe parcursul întregului an, să se dezvolte continuu, prin acțiuni și manifestări din ce în ce mai bine organizate. Noi vedem în „Primăvara culturală“ prilejul unui catalizator de eforturi și energii, al unui stimulent care să conducă spre noi și mai pline de substanță inițiative în activitatea obișnuită, de fiecare zi. Zilele festive ale „Primăverii 1975“ au fost zile de muncă intensă, de eforturi creatoare, al căror ecou nestins dorim să-l simțim în modul în care acestea vor dinamiza, în perioada următoare, întreaga noastră activitate social-culturală și artistică.

Și cred că nu mai este nevoie să amintesc faptul că am început să ne gândim, încă de pe acum, la „Primăvara culturală bucureșteană“ — 1976...